

разумни същества, които могат да обичат и да бъждат обичани,

Ще ви приведа единъ примѣръ изъ живота на българските учители, случилъ се въ нѣкой отъ провинциалните градове. Единъ отъ учителите въ този градъ изпраща свой ученикъ при учителката на сѫщото училище, дѣто и той прѣподавалъ, да го сватосва. Ученикътъ отива при учителката и започва да ѝ говори за добрината, за красотата на своя учител и т. н. Учителката го изслушва и слѣдъ това го запитва: „Зашо ми говоришъ за учителя си, а не говоришъ за себе си?“ Значи, учителката се влюбила въ ученика, а не въ учителя. Така и нашите съвременни философи говорятъ за природата, за Бога, за всичко това, което не знаятъ, но нищо не говорятъ за себе си. Казвамъ: дали свѣтътъ е добре създаденъ или не, не се занимавайте съ тия въпроси. Говорете за себе си! Не ставайте сватове на хората, не се наемайте да ги жените! Всѣки човѣкъ е въ състояние самъ да се ожени. Работата на ученика не седи въ това да жени учителя си. Учителътъ, който го учи, самъ може да се ожени. Защо учителътъ изпраща своя ученикъ да го сватосва? – Той искалъ да му даде единъ урокъ, и по този начинъ да го изпита. Учителката пѣкъ казва на ученика: „Азъ не мога да се оженя за учителъ, който изпраща своя ученикъ да го сватосва“.

Питамъ: кой ще ни покаже сега пѫтя? Дѣцата ли ще дойдатъ? Синсовѣтъ ли ще учатъ бащи-тѣ си? Дѣщеритъ ли ще учатъ майкитѣ си? Ученицитѣ ли ще учатъ учителите си? Ние ли ще унимъ Бога, какво трѣбва да прави? Нѣкой пита: защо Господъ създаде свѣта? Казвамъ: азъ ще ви отговоря, защо Господъ създаде свѣта, но вие ми кажете, защо страдате отъ ставенъ ревматизъмъ, защо имате невралгия въ лѣвото полушарие на мозъка си, защо сте кѣсогледъ, защо сърцето ви е пълно съ умраза и т. н.? Ако можете да отговорите на тѣзи въпроси, вие имате положителна